

Sacramentsdag, jaar A, Xaveriuskerk, Deut. 8, 2-3. 14-16; Ps. 147, 12-15. 19-20;
1 Kor. 10, 16-17; Joh. 6, 51-58

Ward Biemans SJ

Broeders en zusters, de jaarlijkse Sacramentsprocessie langs de grachten van Amsterdam die vandaag zou worden gehouden, gaat dit jaar niet door vanwege de overheidsmaatregelen ter bestrijding van het coronavirus. In deze eeuwenoude katholieke processie wordt een hostie, het Lichaam van Christus in de gedaante van brood, megedragen in een monstrans. Het is opvallend, dat mensen van allerlei culturen, rassen en leeftijden hieraan deelnemen. Zo op weg gaan, terwijl God met ons meegaat en ons beschermt, het kan ons doen denken aan de tocht van het Joodse volk door de woestijn, een tocht van 40 jaren, waarin zij door God werden gevoed met manna en hun dorst werd gelest met water uit de rots.

Wanneer we bij onszelf nagaan wat er allemaal in 40 jaar kan gebeuren, dan kunnen we, als we daar wat langer bij stilstaan, ontdekken dat God al die jaren met ons is meegegaan. God stelt ons soms in ons leven op de proef, zoals hij heeft gedaan met het Joodse volk in de woestijn. Ik denk dat de afgelopen drie maanden voor de meesten van ons ook een beproeving zijn geweest. De meesten van ons zagen aanzienlijk minder mensen dan gebruikelijk. We moesten oppassen voor elkaar, om niet besmet te raken en nog altijd moeten we voorzichtig zijn. Misschien is deze periode ook wel een tijd van inkeer geweest. Mogelijk waarderen we persoonlijke contacten nu meer. De coronacrisis begon in de Veertigdagentijd en we hebben Pasen gevierd met vier jezuïeten in een lege kerk. Misschien heeft uw persoonlijk gebed of verdieping een impuls gehad in deze periode.

U heeft ook drie maanden lang het ontvangen van de heilige Communie moeten missen. Het is een grote vreugde dat we dit vanaf vandaag weer samen kunnen vieren. Wanneer we naar ons leven kijken, dan kunnen we daarin een rode draad ontdekken, namelijk de ontmoeting met de levende Heer in de eucharistie. Vanaf de dag dat wij de eerste Communie ontvingen is het levende Brood dat uit de hemel is neergedaald, tot bij ons gekomen. Het mysterie van de eucharistie is zo groot, dat wij ons gedurende ons hele leven daarin kunnen verdiepen en er steeds nieuwe dingen in kunnen blijven ontdekken. Er zitten zoveel facetten aan, omdat het gaat om een persoonlijke ontmoeting met God zelf. In de viering van de eucharistie gaat het zowel om de menswording van God, het Woord dat vlees is geworden in de persoon van Jezus Christus, als ook om God die zijn leven geeft voor ons, die zijn Bloed vergiet aan het kruis.

Jezus noemt zichzelf het Brood des levens, omdat ieder die eet van dit Brood, met Hem verbonden blijft en leeft tot in eeuwigheid. Tegelijkertijd gaat het in de eucharistie ook om de gedachtenis aan het kruisoffer van Jezus, die voorafging aan zijn verrijzenis.

In onze verbondenheid met de Heer overkomt het ook ons dat wij dingen moeten opgeven in ons leven, ja zelfs ons hele leven kan een offerande worden voor Hem. Het leven in verbondenheid met de Heer kan ons veel geluk geven, ook omdat het ons verbindt met elkaar. Wij vormen allen samen één lichaam, zegt de apostel Paulus.

Beste mensen, soms kan ons leven eruit zien als een woestijn. Een woestijn zoals we wellicht hebben beleefd tijdens de corona-crisis, met momenten van eenzaamheid of de confrontatie met

ziekte en dood. Mozes zei tegen zijn volk toen ze uit die woestijn kwamen: blijf denken aan die tocht van veertig jaar, die de Heer uw God u in de woestijn heeft laten maken. Hij heeft u door die woestijn heengeleid en u te eten en te drinken gegeven. Zo is het ook met heel het sacramentele leven van de Kerk, waarbij God met ons meetrekt. Voor de Joden in Jezus' tijd was het Woord dat Jezus sprak een aanleiding om met elkaar in twist te raken. Zo leidt ook nu nog zijn Woord tot tegenspraak en ontmoet het onbegrip. Wij moeten daarom voortdurend op zoek naar nieuwe vormen om met mensen in gesprek te blijven, die Jezus' Woord niet kennen of niet verstaan. Een belangrijk deel van de geloofsoverdracht vindt tegenwoordig plaats via het internet. Ook wij zijn daar als jezuiten de afgelopen periode behoorlijk mee bezig geweest. Het is van belang, dat ook daar het Woord van het Evangelie klinkt en wordt gezien en gehoord, opdat de kracht ervan werkzaam blijft in ons leven en dat van de generaties na ons. Amen.